

عنوان مقاله:

پایداری شهری با نگاهی به ویژگیهای شهر های ایران

محل انتشار:

همایش شهر برتر، طرح برتر (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مزدک جعفریان

فرید عبدالحسین پور

خلاصه مقاله:

این مقاله با تحلیل ساختاری پایداری شهری و شناخت ابعاد اجتماعی، اقتصادی و بوم شناختی آن، در پی یافتن اشتراکاتی در راهکارها جهت تحقق این امر در کلانشهرهای ایران بر پایه ویژگی های محیطی، جمعیتی و اقتصادی خاص این سرزمین است. روش شناسی این پژوهش مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای و بررسی های تطبیقی پیرامون مسائل شهری ایران استوار است. بررسی معیارهای پایداری و راهکارهای آن در سطوح منطقه شهری، الگوی شکل شهر و ساختار خرد آن باعث روشن شدن نتایج زیر می شود: 1- صرف تغییرات کالبدی بدون پشتوانه تحولات اقتصادی و بوم شناختی منجر به پایداری شهر ها نخواهد شد. 2- فشرده بودن یا نبودن بافت شهری، به خودی خود عاملی تعیین کننده در پایداری شهر نیست. 3- پایدارترین شکلهای شهری، شهر چند مرکزی و شہراقماری می باشد و با توجه به اینکه شهرهای ایران از این دو شکل می توانند پیروی کنند از پتانسیل مناسبی در جهت رسیدن به شکل پایدارتر شهر برخوردار هستند. 4- به نظر می رسد شکل کلان یک شهر در نهایت در ارتباط با تعریف شهر یا منطقه شهری پایدار اهمیت چندانی نداشته باشد. و آنچه در ارتباط با پایداری اهمیت قابل ملاحظه ای می یابد تقویت و انسجام ساختار خرد اجزاء شهر می باشد. نتایج فوق میتواند منجر به ارائه راهکارهایی جهت دهنده در توسعه شهری پایدار در ایران شود.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار-شهر پایدار- جامعه پایدار -شکل شهر-بوم شناخت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/10748>

